

[Chr. Christensen.]

fien er blevet frigivet, og gennem alt dette og meget andet tilsidesættes fra mange sider hensynet til andre menneskers dybere følelser og tolerancen for disse følelser. Ikke mindst under en udvikling som denne er det væsentligt, at ikke også en af den danske kulturs, skal vi kalde det hævdevundne og traditionsomspundne højborgere får lov til at forfalde, og som en sådan højborg betragter vi netop Det kgl. Teater. Intet andet teater i Danmark rummer samtidig skuespil, ballet og opera, og intet andet teater har et så internationalt ry som Det kgl. Teater. Det tiltrækker i vid udstrækning turister og andre udenlandske gæster. Det kgl. Teater har på sit område bedre end noget andet teater kunnet bære en kulturarv, navnlig ved jævnlige opførelser af klassiske stykker, uden at dette har fået lov til at fortrænge en moderne produktion.

I henhold til lov nr. 40 af 1935 drives Det kgl. Teater som en statsinstitution under oversyn af kulturministeren. Teatrets opgave er som landets nationalteater uden ensidighed at opføre de bedste dramatiske værker inden for de tre kunstarter skuespil, opera og ballet, både af ældre og yngre forfattere og komponister. Dets virksomhed omfatter såvel hovedstaden som provinsen.

På dette grundlag ønsker kristeligt folkeparti Det kgl. Teater bevaret som nationalscene. Turnéforpligtelsen må opretholdes. Det giver provinsboerne mulighed for at opleve den kultur, som de også så dyrt er med til at betale. Samarbejdet mellem Det kgl. Teater og Danmarks radio må udbygges med henblik på at få flere tv-udsendelser ud til befolkningen.

Med alt dette være ikke sagt, at vi er blot tilfredse med alt, hvad der foregår på Det kgl. Teater. Det gælder også en del af det fremførte repertoire, uden at vi dog har nogen som helst tanker om at anfægte teatrets kunstneriske dispositionsfrihed.

Der har i den senere tid været betydeligt røre om teatret. En række kendte kræfter har forladt eller agter at forlade teatret. Teaterchefen har antydnet at ville gå, såfremt teatrets økonomiske ønsker ikke bliver opfyldt. Ifølge pressereferater er de ydre arbejdsforhold dårlige og arbejdsklimaet endnu ringere osv. Sådan lyder det i dagspressen.

Det er naturligvis muligt, at noget af det, der er kommet frem, kun har karakter af overdrevne rygter, men under alle omstændigheder

er det nu sjældent, at et så betydeligt røre opstår helt af ingenting. Der er derfor behov for en tilbunds gående undersøgelse og en sanering af ledelses- og samarbejdsforholdene på teatret såvel som af teatrets bygnings- og lokalemæssige forhold. Vi ser med tilfredshed på, at der i øjeblikket er en rationaliseringsundersøgelse i gang, hvorunder bl. a. ledelsesforholdene vil blive belyst, men af samarbejds- og økonomiske grunde er det også nødvendigt, at de nugældende overenskomster og regulativer, som tiden er løbet fra, bliver ændret.

Det har i pressen været omtalt, at en og samme person kan ansættes i forskellige normerede stillinger på samme tid og således have dobbelt gage. Det bør undersøges og i bekræftende fald tages op til overvejelse, om noget sådant er rimeligt.

I samme forbindelse har det i offentligheden været påpeget, at teatret hærages af intriger, personlig favorisering, stridigheder imellem de forskellige kunstgrene m.v., sådan at forholdene for mange af medarbejderne led skade derved. Også her må vi trænge til bunds i, hvad der er rygter, og hvad der er sandhed, og i den udstrækning dette har noget på sig, må der tages skridt til at komme dette uvæsen til livs.

Som medlem af tilsynsrådet har jeg ved selv-syn konstateret, at de ydre arbejdsforhold på teatret er meget utilfredsstillende. De totalt forældede bygninger uden ordentlige prøvelokaleforhold må bære en del af skylden for, at det går skævt på teatret. Det er derfor nok nødvendigt, at vi tager fat på den foreslåede ombygning. Det vil ganske vist kræve betydelige anlægsudgifter, og det er da grunden til, at vi også har holdt os tilbage på dette punkt, men det må nok på den anden side også erindres, at anlægsudgifter netop på lidt længere sigt kan være en god investering, og i det foreliggende tilfælde kan det jo indebære en besparelse på de årlige driftsudgifter på mellem 8 og 10 mill. kr.

En væsentlig vanskelighed ved at gennemføre en sådan modernisering er imidlertid yderligere, at det vil betyde en langvarig standsning af en del af teatrets drift. Det vil af kunstneriske grunde være uheldigt, hvis teatret i lang tid ikke kan fungere. Det vil betyde en økonomisk belastning ved lønningerne til den del af personalet, som man ikke kan afskedige i en sådan periode.

De af kulturministeren antydede muligheder for ekstra provinsturneer eller brug af andre